

KINH PHẬT BẢN HẠNH TẬP

QUYỂN 29

Phẩm 31: MA VƯƠNG KHỦNG BỐ BỒ-TÁT (Phần 3)

Lúc bấy giờ, ma quân với thân hình kỳ dị như vậy, hoặc cỡi voi trắng hay cỡi ngựa, hoặc cỡi lạc đà, hoặc cỡi trâu hay tê giác, cỡi đủ các loại xe, kéo đến bao vây bốn mặt. Có đạo quân A-tu-la hay Ca-lâu-la, có đạo quân như Ma-hầu-la-già, Cửu-bàn-trà, La-sát, Dạ-xoa và Tỳ-xá-già quý coi mạng sống... Hoặc ốm gầy, cao lớn giống như ngựa quý, hoặc đoàn quân có nhiều hình dạng khác nhau, hoặc khuôn mặt lạnh lùng to lớn, hoặc đầu như sợi dây, hoặc đầu to, hoặc mặt nhỏ, hoặc mặt nhăn, hoặc hình dạng khác nhau khiến người trông thấy mất hết thần sắc, hoặc có người trông thấy bị hốt hết hồn phách tinh thần, hoặc mặt xanh, hoặc thân thể màu da như đồng đỏ, hoặc đầu đỏ, thân màu xanh; hoặc đầu màu vàng, thân như màu khói, hoặc đầu tợ như màu khói, thân màu vàng; hoặc đầu đỏ thân đen, hoặc đầu đen thân đỏ; hoặc đầu trắng, thân màu xanh lục, hoặc đầu màu xanh lục, thân trắng; hoặc đầu bên trái trắng, bên phải màu xanh lục, hoặc bên trái xanh, bên phải trắng, hoặc thân thể, đầu mặt, trái phải tất cả đều một màu như vậy.

Hoặc có tên toàn thân lộ rõ bộ xương, hoặc có đầu như đầu lâu, thân mập đầy thịt; hoặc có đầu mặt đầy thịt, thân lòi bộ xương; hoặc có tay chân người, thân súc sinh; hoặc có chân súc sinh mình người. Hoặc có toàn thân lông nhọn như kim, hoặc có lông trên mình như lông gáy heo, hoặc có lông trên mình giống như bươm con lửa, hoặc lông như con gấu, con khỉ, con chuột, con chó sói. Hoặc trên mình xẹt ra ánh lửa, hoặc lông mọc rối loạn, hoặc lông mọc lộn ngược, hoặc đầu búi tóc, hoặc đầu hói không có tóc.

Hoặc có tên mặc áo đỏ, lưng đeo đủ màu sắc, hoặc trên đầu mang râu đầu lâu, hoặc tóc trên đầu nhuộm đủ màu sắc: tro, khói, xanh, vàng, đỏ, trắng, hoặc lấy đầu lâu làm mũ... đủ các hình trạng cùng nhau kéo đến.

Hoặc có tên tay cầm lấy Khư-tra-bàn-giá (*nhà Tùy dịch: một trong bốn phần của chiếc giường, lấy một chân chiếc giường*). Hoặc có tên lưng đeo các chiếc linh, khi cử động phát ra âm thanh dữ dội, trong tay cầm lấy đầu lâu. Hoặc có tên lấy hài cốt làm tràng hoa, hoặc cầm tay chân người chết. Hoặc có tên tay rung linh phát ra tiếng động. Hoặc có tên thân cao, to lớn giống như thân cây Đa-la, trong tay cầm xà mâu hoặc kiếm, hoặc dao, giáo, cung, tên, nỏ. Hoặc có tên tay cầm mác, hoặc có người tay cầm chìa ba, hoặc có tên cầm gậy, hoặc có tên cầm thiết luân, trường kiếm, búa bén. Hoặc có tên tay cầm chày sắc, đầu bốc lên ngọn lửa dữ. Hoặc có tên tay bưng tảng đá to như núi.

Hoặc có tên mặc áo bằng da thú đủ màu sắc xanh, vàng, đỏ, trắng và đen. Hoặc có tên thân màu đỏ, dùng rắn quấn vào mình. Hoặc có tên rắn chui ra từ mắt, tai, mũi; các rắn này màu đen, dùng tay cầm lấy đứng trước Bồ-tát mà ăn. Hoặc có tên ăn thịt người, hoặc có tên uống máu, hoặc có tên trên thân bốc lên những làn khói ngùn ngụt, miệng tuôn ra lửa như ngọn đuốc. Hoặc có tên tất cả nơi các lỗ chân lông đều phun ra lửa, hoặc có tên từ nướu răng phun lửa lan tràn trên mặt đất.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoặc ở giữa hư không xuất hiện đám mây to lớn đen kịt, hoặc trong hư không gió bay mưa vãi, sấm chớp chấn động dữ dội, giáng trận mưa đá núi hay như đá vụn. Sét đánh các cây đại thọ làm cành nhánh gãy rụi. Hoặc có tên trương cung la hét, dọa nạt, làm người kinh sợ. Hoặc có tên miệng kêu la lớn tiếng: “Hãy đứng dậy chạy nhanh, đừng ở lại nơi này!” Hoặc có tên biến làm người già hay phụ nữ, giơ hai tay cất tiếng khóc vang: “Ôi thôi, con ta ơi!”, “Ôi thôi, anh ta ơi!” Hoặc lại có tên cười lớn tiếng, hoặc có tên sợ hãi chạy giáp vòng Đông, Tây, Nam, Bắc. Hoặc có tên từ phía sau chạy về phía trước. Hoặc có tên bỗng nhiên đứng dậy, hoặc có tên bỗng nhiên bay vọt trong không trung dạo chơi. Hoặc có tên thân nương trên cây mà đi một cách tự tại. Hoặc có tên múa đao, hoặc có tên khua trường kiếm, chĩa ba, giáo, mác... tay chân chẳng yên. Hoặc có tên la rống như trâu chúa kêu giữa mùa hạ, hoặc có tên tiếng nói như thú Thi-bà. Hoặc có tên ở trong không trung la lên: “Kha kha! Hư hư! Hu hu! Hi hi! Kỳ-lê! Kỳ-lê!”, miệng la lên như vậy, lại cùng nhau tung vãi y phục. Trăm ngàn vạn ức vô lượng vô biên các binh chủng Dạ-xoa, La-sát, Cửu-bàn-trà, Tỳ-xá-già... che lấy kín cả mặt trước cây Bồ-đề như vậy. Phía Nam cho đến tận biển, đầy cả quân ma, không còn chỗ đất trống để vừa được mũi kim, với hình dạng đáng sợ, muốn nắm lấy Bồ-tát, muốn sát hại Bồ-tát, chỉ chờ Ma vương Ba-tuần ra một mệnh lệnh. Bọn chúng hướng mắt về ma vương để xem thế nào. Tất cả các quỷ thần bao vây lấy cây Bồ-đề như đang đói khát, thiếu thốn muốn quyết chí sát hại Bồ-tát.

Nơi cây Bồ-đề có vô lượng chư Thiên Tịnh cư tràn ngập ba mặt: Đông, Tây và phương Bắc. Lại có vô lượng vô biên chư Thiên cõi Sắc chấp tay đánh lễ Bồ-tát, miệng nói:

–Chư nhân giả thấy không, lúc này Bồ-tát sắp chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Hoặc có chư Thiên xưng lên:

–Người dòng Cam Giá thuộc giai cấp tôn quý, mau rời khỏi nơi này, vì ở đây nhiều việc khủng bố, có nhiều binh khí làm tổn hại đến thân Ngài.

Bấy giờ Bồ-tát bảo chư Thiên:

–Chẳng bao lâu Ta sẽ phá tan bọn quân ma khiến chúng ly tán, giống như trận gió thổi sạch những cánh hoa nhỏ ở trên tấm vải.

Khi tất cả chúng ma quỷ kia tụ tập như vậy, đứng vào nửa đêm bầu trời tối tăm, tuy có ánh sáng mặt trăng và các vì sao nhưng đều không thể xuất hiện, vì quá tối đen. Giả sử người có mắt cũng không trông thấy, chỉ thấy đám lửa khổng lồ cháy phừng phừng, phát ra tiếng gió thật đáng kinh sợ, cõi đại địa chấn động, nước bốn biển đều sôi sục.

Có kệ:

*Bốn biển nước sôi, đất chấn động
Mười phương lửa cháy nghe rừng rợn
Che khuất trăng sao, trời tối tối
Nửa đêm đen tối chẳng thấy chi.*

Bấy giờ trong đại chúng có một Long vương tên là Trì Địa, trong tâm muốn Bồ-tát thắng ma quân, nên tức giận Ma vương. Vì có ác ý, Trì Địa trợn đôi mắt nhìn Ma vương Ba-tuần, miệng phun khí độc vào mình Ma vương làm cho Ma vương lão đảo chẳng an.

Lúc bấy giờ chư Thiên cõi Tịnh cư muốn Bồ-tát thắng ma quân, đối với Ma vương sinh lòng thương xót, vì chư Thiên Tịnh cư đã dứt sạch các lậu nên không còn tức giận.

Khi ấy những chư Thiên ở đây, có những vị kính tín Bồ-tát, thấy ma quân đầy khắp nơi cây Bồ-đề nhiều loạn Bồ-tát. Thấy rồi ở trong hư không, họ đều xướng lên: “Ôi thôi! Ôi thôi” rồi nói kệ:

*Chư Thiên nhóm họp dưới Bồ-đề
Thấy ma sắp gây hại Bồ-tát
Tin pháp giải thoát cho thế gian
Miệng đều xướng to tiếng: Ôi thôi!*

Lúc ấy Bồ-tát chỉ tư duy chánh pháp, tâm không loạn động, tâm ý cũng không suy nghĩ gì khác. Bồ-tát nói với Ma vương:

–Này Thiên tử cõi Dục, thân Ta đã thuộc dòng họ giai cấp vua chúa, dòng họ Ta chưa từng biết vọng ngữ, chỉ thành thật giữ lời. Mưu đồ của ông sao chẳng sớm thực hiện? Chớ nên đình trệ kéo dài.

Khi ấy ma Ba-tuần đáp lời Bồ-tát:

–Theo như lời ông nói, ta muốn cắt nát thân ông thành trăm mảnh. Người muốn đánh ta trước hay là để ta sát hại người trước?

Bấy giờ Bồ-tát nói với ma Ba-tuần:

–Ta không có cung tên, hay dao gậy để có thể chặt bắn ông. Tuy như vậy, nhưng Ta phải thu phục các người xong, rồi mới thành Phật.

Khi ấy Ma vương Ba-tuần liền ra lệnh cho các ma quân:

–Các người phải dốc toàn sức lực của mình, đừng mảnh chớ nên khiếp sợ, đối với tên họ Thích này phải biểu hiện sự biến động khủng bố dữ dội.

Ma quân nhận sắc lệnh rồi, bạch Ma vương:

–Y lời Đại thiên dạy, chúng tôi không dám trái.

Rồi mỗi ma liền dùng sức của mình hiện những điều đáng sợ để khủng bố Bồ-tát. Trong đám ma quân có quỷ miệng le lưỡi dài, chuyển động đôi gò má, lộ hàm răng nhọn hoắc muốn cắn lấy Bồ-tát, đôi mắt trợn tròn như mắt Sư tử, hai tai co quắp tựa lưỡi câu, hiện hình thù đáng sợ hãi đến khủng bố, ám hại Bồ-tát. Hoặc có kẻ miệng há to, đứng sừng sững nhìn thẳng muốn nuốt lấy Bồ-tát.

Có kệ:

*Ma quân đáng sợ đến như vậy
Bồ-tát an nhiên không lay động
Như đại trí thấy trẻ con đùa
Bồ-tát xem ma cũng như vậy.*

Bấy giờ trong ma quân có một tên quỷ sinh tâm tức giận, cầm một dao dài phóng đến Bồ-tát mà con dao vẫn dính trong tay không thoát ra được. Hoặc có kẻ vác núi hay đá lớn ném đến Bồ-tát, núi và đá lại dính vào tay, không rơi xuống đất. Hoặc có kẻ ở trên hư không đem núi, đá, cây, nọc, búa lớn, búa nhỏ, giáo, mác phóng đến Bồ-tát, tất cả đều ở hư không, không rơi xuống đất, hoặc giả có rơi xuống đất lại tự gãy vụn thành trăm mảnh văng khắp nơi. Hoặc trong hư không giống như mặt trời mưa xuống những trận mưa lửa lớn, đám mây cháy rực rơi xuống, nhưng bị oai lực của Bồ-tát, chúng liền biến thành trận mưa hoa sen đỏ rơi xuống. Hoặc có kẻ đến trước mặt Bồ-tát, miệng tuôn ra những con rắn đưa nọc độc cắn Bồ-tát. Nhưng bầy rắn này nằm đơ dưới đất như bị thần chú, không thể lay động. Hoặc có đám mây lớn, sấm chớp dữ dội, hoặc mưa đá và đá núi phóng trên cây Bồ-đề. Do uy lực của Bồ-tát, những mưa đá ấy rơi xuống đất biến

thành mưa các loại hoa. Hoặc có kẻ cầm cung tên bắn vào Bồ-tát, nhưng do oai lực của Bồ-tát, tất cả các mũi tên dính vào dây cung không buông ra được. Hoặc có kẻ cùng một lúc bắn ra năm trăm mũi tên, các mũi tên này lại ở trong hư không, không rơi xuống đất. Hoặc có kẻ cầm thanh đao dài, vác chạy nhanh đến chỗ Bồ-tát, nhưng khi chưa đến nơi, tự nhiên vấp té ngã sấp trên đất.

Bấy giờ, có một nữ La-sát thân hình đen đúa, tay cầm đầu lâu chạy nhanh đến muốn huyễn hoặc động tâm Bồ-tát, muốn đến gần Bồ-tát, nhưng cứ chạy vòng tròn chỗ xuất hành không thể đến gần bên Bồ-tát được. Hoặc có kẻ từ hai con mắt phóng ra hai ngọn lửa cháy đỏ rực muốn thiêu đốt Bồ-tát, chạy nhanh đến gần Bồ-tát, bỗng nhiên không còn thấy Ngài nữa. Hoặc có con quỷ vác tảng đá to chạy nhanh về phía Bồ-tát, cứ chạy mà không đến dưới gốc Bồ-đề được, đuối sức, cực nhọc vô cùng.

Có kệ:

*Thân tâm ma quân đều mê loạn
Dùng đủ phương tiện hại Thánh nhân
Không thể kinh động chỗ Ngài ngồi
Vì có trí lực, thế nguyện mạnh.*

Hoặc có ma quân rống lên tiếng Sư tử, hoặc có kẻ phát lên các thứ tiếng thú hoang, hổ, báo, gấu, chó sói. Các loại tiếng này nếu có vô lượng chúng sinh nghe, cũng đều sợ sệt. Hoặc có ma quân la lên: “Giết chết! Giết chết tên họ Thích này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Lôi ra đánh! Lôi ra đánh tên dòng Sát-lợi này.”

Hoặc có ma quân la lên: “Đánh chết! Đánh chết tên Sa-môn này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Giết hại! Giết hại tên dòng Cù-đàm này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Chặt đứt! Chặt đứt tên dòng Cam Giá này.”

Hoặc có ma quân la lên: “Nghiền nát! Nghiền nát tên dòng Sát-lợi này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Phá tan! Phá tan tên họ Thích này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Đập nát! Đập nát tên dòng Sát-lợi này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Diệt gấp! Diệt gấp tên Sa-môn này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Phân thây! Phân thây tên Cù-đàm này!”

Hoặc có ma quân la lên: “Tùy ý! Tùy ý hãy mau hành động!”

Hoặc có ma quân la lên: “Mặc tình! Mặc tình mau ra tay, chớ nên đứng yên!”

Tiếng động huyền não như vậy, không thể nào nghe rõ được. Khi nghe tiếng này thì hư không muốn rơi xuống đất, tất cả đại địa như gãy từng đoạn. Bao nhiêu thú rừng, nghe tiếng động này, rống vang, chạy tứ tán. Các loài chim đang đậu trên cây, nghe tiếng động này, đều sa xuống đất.

Khi ấy, tất cả loài yêu quỷ trong đám ma quân, hoặc có kẻ cất tiếng cười mỉa mai, hoặc có kẻ cất lên tiếng Kỳ-lê, hoặc có kẻ cất tiếng, hoặc có kẻ nói: “Chặt chặt”; hoặc có kẻ nói: “Đứt đoạn, đứt đoạn”; hoặc có kẻ nói: “Giết chết”; hoặc có kẻ nói: “Cắt đứt”; hoặc có kẻ nói: “Phá phá”; hoặc có kẻ nói: “Cắt từng mảnh; từng mảnh”; hoặc có kẻ nói: “Phân thây, phân thây”... Những tiếng hung dữ như vậy không thể kể xiết.

Ma quân Ba-tuần rút thanh kiếm bén cầm nơi tay muốn chạy về phía trước dọa nạt Bồ-tát, miệng hô to:

–Này Tỳ-kheo họ Thích, nếu người dám ngồi yên nơi đây, không đứng dậy, ta quyết sẽ hại người.

Thế mà Ma vương chạy qua lại mãi, ý muốn tiến gần Bồ-tát mà không tiến đến trước được. Lúc ấy trưởng tử của Ma vương là Thương Chủ, hai tay ôm lấy Ma vương,

miệng la lên:

–Phụ vương! Phụ vương, xin cha chớ làm như vậy! Chớ làm như vậy! Cha chắc chắn không thể giết được Tất-đạt-đa người con dòng họ Thích, cũng chẳng làm động được chỗ ngồi này và cha sẽ mắc vô lượng vô biên tội lỗi.

Ba-tuần không nghe lời Thương Chủ can gián, chạy thẳng về phía Bồ-tát, không chịu trở lại.

Bấy giờ một Thiên tử cõi Tịnh cư ở trong hư không ẩn thân chẳng hiện, thấy ma Ba-tuần đem tâm tán loạn chạy đến não hại Bồ-tát, nên định tâm dùng lời vi diệu nói với Ba-tuần:

–Này ma Ba-tuần, chẳng lượng sức mình, hôm nay ông chẳng nên nhiều loạn vị Thánh này, ông mau mau xả bỏ ác tâm huyễn hoặc, trở về nơi cung điện của mình. Ông không thể nào kinh động được vị Bồ-tát này. Vì lý do gì? Cũng như gió mạnh, không thể lay động núi Tu-di.

Rồi Thiên tử Tịnh cư hướng về ma Ba-tuần nói kệ:

*Giả như khiến lửa không còn nóng
Nước mất tánh ướt, ngừng chẳng chảy
Đất mất bền chắc hết bảo trì
Gió không thổi động, im phăng phắc
Công hạnh Bồ-tát vô lượng kiếp
Chắc chắn không bỏ thế nguyện này.
Thấy chúng sinh khổ trong thế gian
Bệnh nặng ngu si, xan, tham dục
Phát lòng từ bi thương chúng sinh
Muốn làm Thánh y cho thuốc trí
Nay vì cớ gì ông cản trở?
Phần nhiều chúng sinh rơi tà đạo
Nay Ngài muốn mở mắt chánh kiến
Là bậc Đại thánh, vua Giải thoát
Hướng đạo lái buôn bị lạc đường.
Chúng sinh vô minh rơi tăm tối
Ngài muốn thắp đèn trí chiếu sáng
Vị Thánh muốn vào thành Niết-bàn
Đốt đuốc để phá tối thế gian.
Thân càn nhĩ nhục, gốc rễ tâm
Hoa lá tín niệm cộng ý chí
Cây trí phát sinh quả pháp quý
Ông nay chẳng nên bưng cho ngã.
Ông đang bị dây si trói buộc
Bồ-tát muốn mở gút cho ông
Lẽ nào sinh tâm ác với Ngài.
Ngài cầu giải thoát cứu quần sinh
Ông làm chướng ngại nhọc vô ích
Chúng sinh chìm trong biển phiền não
Thế gian, ai biết làm lái thuyền.
Ngài muốn xây dựng cầu vĩ đại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ông nay có sao sinh tâm ác?
Bồ-tát tu đạo hạnh nhiều kiếp
Công ấy ngày nay thành kết quả
Do vậy kết già nơi cây ấy
Cũng như chut Phật thời quá khứ.*

Khi ma Ba-tuần nghe những lời của trời Tịnh cư liền khởi tăng thượng mạn, nổi giận cao độ, gáp gáp chạy đến trước Bồ-tát, muốn hại Bồ-tát.

Khi ấy, hộ vệ nơi cây Bồ-đề có tám vị Thiên thần: Người thứ nhất tên là Công Đức, người thứ hai tên là Tăng Trưởng, người thứ ba tên là Vô Úy, người thứ tư tên là Xảo Biện, người thứ năm tên là Oai Đức, người thứ sáu tên là Đại Lực, người thứ bảy tên là Thiệt Ngữ, người thứ tám tên là Thiệt Hội. Tám vị Thiên thần này chiêm ngưỡng Bồ-tát mắt không nháy, đồng thời đem mười sáu điều ca ngợi Bồ-tát, như thế này:

Ngài là chúng sinh thanh tịnh tối thắng, hào quang chiếu sáng như vầng nhật nguyệt ở hư không.

Ngài là chúng sinh thanh tịnh xuất sắc, bừng sáng chói lòa, giống như vầng nhật quang buổi bình minh.

Ngài là chúng sinh thanh tịnh trong sáng, hiện rõ các tướng như đóa sen hồng nở trong ao nước biếc.

Ngài là chúng sinh thanh tịnh, vô úy, dũng mãnh, uy quyền như Sư tử chúa ở trong rừng già.

Ngài là chúng sinh thanh tịnh vắng lặng, sừng sững chẳng động, như núi Tu-di mọc lên trong biển cả.

Ngài là chúng sinh hoàn toàn thanh tịnh, đứng yên sừng sững, như núi Đại thiết vi bên vũng chẳng động.

Ngài là chúng sinh biết rõ sâu xa, đầy đủ công đức, ví như biển cả chứa đầy vật quý.

Ngài là chúng sinh khoan dung độ lượng, luôn luôn tăng trưởng, giống như hư không, không có giới hạn.

Ngài là chúng sinh đôn hậu chánh trực, tâm ý chánh định giống như đại địa nuôi dưỡng chúng sinh.

Ngày nay, Ngài hoàn toàn không cấu trược, như nước ao A-nậu-đạt trong sạch đủ tám đức.

Ngày nay, Ngài đoạn trừ tất cả các kết sử, không còn tâm nhiễm, giống như gió mạnh, không vướng các vật.

Ngày nay khuôn mặt Ngài rực rỡ, khó nhìn vào, như lửa phừng phực, xa lìa tất cả sức nóng phiền não.

Ngài là chúng sinh dũng kiện, bền chắc, sức như trời lực sĩ Na-la-diên, không ai địch lại.

Ngài nay tinh tấn, nhiều kiếp tu tập, tâm ý khó thoái lui, giống như Đế Thích phóng chày Kim cang.

Ngài nay đã được thiện lợi đệ nhất, đứng đầu chúng sinh, đầy đủ mười lực, chẳng còn bao lâu thành đạo Vô thượng.¹

Bấy giờ các thần vương bảo vệ cây Bồ-đề đã dùng mười sáu điều tán thán Bồ-tát

¹. Nguyên bản thiếu một câu.

như vậy.

Lúc ấy chư Thiên cõi trời Tịnh cư cõi Sắc giới cùng nhau dùng mười sáu điều hủy nhục để bẻ dẹp thế lực Ma vương. Mười sáu điều đó là gì?

–Này ma Ba-tuần, ông không có oai thế, giống như kẻ yếu đuối bị hàng phục lực sĩ, nói dối là ta thắng.

Này ma Ba-tuần, ông một thân cô độc, không có bạn bè, giống như kẻ bị vứt bỏ trong cánh đồng hoang.

Này ma Ba-tuần, ngày nay tất cả lực lượng binh lính của ông đều bị đánh dẹp, như con trâu già ốm yếu đang chờ nặng.

Này ma Ba-tuần, ông ngu si mù lòa, như bản không thanh tịnh, như ban đêm bản tên rơi vào chỗ bất tịnh.

Này ma Ba-tuần, ông nay như con lừa mù què chân, lê bước đây đó, như thương gia lạc đường đi vào con đường nguy hiểm.

Này ma Ba-tuần, quyến thuộc của ông ngày nay ly tán, trên thân mất hào quang, giống như kẻ bần cùng xin ăn mặc áo cỏ.

Này ma Ba-tuần, oai đức của ông thật suy giảm, không ai cậy nhờ, cố làm ra vẻ táo bạo, giống như người ngu si không biết xấu hổ.

Này ma Ba-tuần, ông tạo nghiệp bất tịnh, nhiều điều bản thủ, giống như người không ân nghĩa hiếu đức.

Này ma Ba-tuần, ông bị người khác rượt đuổi giống như loài dã can bị Sư tử đuổi bắt, không còn tự do.

Này ma Ba-tuần, quân lính của ông ngày nay chẳng bao lâu bị thoái lui tan rã, giống như trận cuồng phong thổi đàn chim đang bay.

Này ma Ba-tuần, ông nay ngu si, hôn ám, chẳng thức thời, như kẻ bần cùng côi cút sắp đến ngày chết.

Này ma Ba-tuần, quyến thuộc của ông ngày nay thất bại thoái lui, giống như thuốc bột trong lọ có lỗ thủng, bị lọt ra ngoài.

Này ma Ba-tuần, ông nay chẳng bao lâu sẽ bị giam cầm trị phạt như đúng theo lý đuổi kẻ ngu.

Này ma Ba-tuần, ngày nay tất cả thần lực của ông chẳng bao lâu sẽ hết sạch, giống như tội nhân cắt đứt tay chân đem đi chỗ khác.²

Khi tất cả chư Thiên Thủ đà hội đem mười sáu việc như vậy hủy nhục, xô dẹp thế lực ma Ba-tuần. Tám vị thần hộ vệ cây Bồ-đề lại dùng mười sáu việc hủy nhục ma Ba-tuần. Mười sáu việc đó là gì?

–Này ma Ba-tuần, ông ngày nay chẳng bao lâu sẽ bị Bồ-tát hàng phục, giống như tướng mạnh bị giặc sát hại.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát đánh đập giống như kẻ ốm yếu khiếp nhược bị đại lực sĩ đánh.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị hào quang Bồ-tát che lấp giống như ánh sáng mặt trời xuất hiện, che lấp ánh sáng đom đóm.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị oai lực của Bồ-tát tự nhiên thoái lui, giống như nắm bột lúa mạch bị gió mạnh cuốn đi.

Này ma Ba-tuần, ngày nay ông bị Bồ-tát khùng bố chạy quỳnh quáng như loài thú

² Nguyên bản thiếu hai câu.

nhỏ bị sư tử rượt đuổi.

Này ma Ba-tuần, ông sẽ bị Bồ-tát bứng lên như cây Đa-la bị bão thổi tróc gốc ngã trên đất.

Này ma Ba-tuần, ngày nay ông bị Bồ-tát phá tan, giống như thành trì giặc bị sức mạnh hùng hậu của nhà vua phá dẹp.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát làm kiệt lực giống như vũng nước chân trâu bị ánh sáng gay gắt ban mai làm khô cạn.

Này ma Ba-tuần, ngày nay ông thua Bồ-tát, cúi đầu chạy một hơi, giống như tội nhân bị đem xử trảm, tình cờ thoát khỏi.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát làm rúng động như chim chóc nơi đồng hoang, gặp trận lửa lớn hoảng hốt bay tứ tán.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát làm cho hàng phục, trong tâm ưu sầu, giống như nhà vua bỗng nhiên bị tước quyền thế không còn pháp lệnh.

Này ma Ba-tuần, ông nay chẳng bao lâu sẽ bị Bồ-tát lột bỏ thế lực, giống như con Hồng nhạn già bệnh không có đôi cánh.

Này ma Ba-tuần, không bao lâu nữa ông sẽ bị Bồ-tát làm cho tiêu diệt như người đi trong đồng hoang không lương thực.

Này ma Ba-tuần, ông nay chẳng bao lâu sẽ bị Bồ-tát cướp đoạt như người mất thuyền, chìm trong biển cả.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát thiêu đốt, giống như kiếp tận, tất cả rừng rú cây cối đều bị cháy rụi.

Này ma Ba-tuần, ông nay bị Bồ-tát đánh tan, như chà Kim cang đánh nát núi đá.

Khi nghe các vị Thiên thần đem mười sáu điều hủy nhục để can gián, ma Ba-tuần muốn chứng tỏ mình chống lại lời khuyên can, chạy về phía Bồ-tát muốn sát hại. Ba-tuần bị Thiên thần hủy nhục, tâm vẫn ngoan cố, không chịu về cung điện của mình, lại tăng thêm phần nộ, ra lệnh cho ma quân:

–Các người mau đứng lên, cấp tốc, đánh nát tên Tiên nhân này, đừng để nó sống. Người này nay đã tự độ qua đến bến bờ giải thoát, thoát thế giới của ta, lại dạy vô lượng vô biên chúng sinh ra khỏi cảnh giới này. Ta chẳng tha nó. Nếu nó tự biết muốn thoát khỏi tay ta, chỉ có xa cội cây Bồ-đề này thì mạng sống được trường thọ, khỏi bị khốn khổ.

Lúc bấy giờ Bồ-tát bảo ma Ba-tuần:

–Nếu làm cho núi Tu-di dời khỏi chỗ cũ, tất cả chúng sinh không còn ai cả, tất cả tinh tú nhật nguyệt đều rơi xuống đất, biển lớn khô cạn đi nữa, Ta đã ngồi dưới cây Bồ-đề thì không thể di chuyển.

Ma vương lại tức giận la lớn:

–Các người bắt lấy tên Cù-đàm họ Thích này mang hẳn mau mau bay về cung điện nguy nga của ta, chẳng nên vội giết, đem xiềng xích năm vòng, gông cùm hai tay, giữ hẳn nơi cửa ta để ta thường trông thấy sự khốn khổ ách nạn như thế, giống như đứa tôi đòi khốn khổ.

Lúc bấy giờ Bồ-tát bảo ma Ba-tuần:

–Có thể đem màu sắc sắc sỡ vẽ đủ hình dạng trên hư không này, hoặc các tinh tú cho đến mặt trời, mặt trăng trên hư không đều rơi xuống đất, quân ma các ông đầy cõi tam thiên mà khứng bố được Ta, cho đến chúng ma ở dưới cây Bồ-đề mà dọa nạt được Ta thì không thể được.

M